

LỄ THẬT VỀ CON TÀU CỦA NÔ-Ê

Bài 2 - Cấu trúc của con tàu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng.

Phần 1 - Người đóng tàu và những vật liệu được dùng để đóng tàu.

Trong bài trước, chúng ta đã biết lý do khiến Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời quyết định huỷ diệt loài người khỏi mặt đất này, đó là sự hung ác cùng các ý tưởng của lòng loài người chỉ là xấu luôn, như Lời Chúa đã chép rằng: **“Đức Giê-hô-va thấy sự hung ác của loài người trên mặt đất rất nhiều, và các ý tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn; thì tự trách đã dựng nên loài người trên mặt đất, và buồn rầu trong lòng. Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ huỷ diệt khỏi mặt đất loài người mà Ta đã dựng nên, từ loài người cho đến loài súc vật, loài côn trùng, loài chim trời; vì Ta tự trách đã dựng nên các loài đó.”**

Nếu chúng ta đọc kỹ Lời Đức Chúa Trời đã chép đây, thì sẽ thấy rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ huỷ diệt những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết đó là những người hung ác và tư tưởng của những người đó chỉ là xấu luôn, cùng các tạo vật đã vì cố những sự hung ác của những người đó đã tạo điều kiện cho ma quỷ nhập vào, khiến chúng mà bị thoái hoá, mất đi bản tánh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho chúng từ lúc ban đầu, còn người nào mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết đó là người công bình, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ để lại, hầu cho từ những người đó mà có một dòng dõi công bình sẽ được sanh ra trên đất này.

Sáng thế ký 6:8-13: **Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Đức Giê-hô-va. Đây là dòng dõi của Nô-ê. Nô-ê trong đời mình là một người công bình và trọn vẹn, đồng đi cùng Đức Chúa Trời. Nô-ê sanh ba con trai là Sem, Cham và Gia-phết. Thế gian bấy giờ đều bại hoại trước mặt Đức Chúa Trời và đầy dẫy sự hung ác. Đây, Đức Chúa Trời nhìn xem thế gian, thấy điều bại hoại, vì hết thảy xác thịt làm cho đường mình trên đất phải bại hoại. Đức Chúa Trời bèn phán cùng Nô-ê rằng: Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt Ta; vì cố loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, Ta sẽ diệt trừ họ cùng đất.**

Trước khi chúng ta cùng bước vào suy gẫm những sự mâu nhiệm được giấu trong các Lời đã chép trên, chúng ta cần nhắc lại mạng lệnh, mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về lý do Ngài đến thế gian này. Vì nhiều người mang danh là tin Chúa, nhưng lại không có đức tin nơi Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, mà lại tin theo lời truyền khẩu của con người, mà bỏ Lời Đức Chúa Trời, là phần Kinh-Thánh mà người ta gọi là Cựu-Uớc và cho rằng, *phần Kinh-Thánh Cựu-Uớc đó là dành cho dân Y-sơ-ra-ên, còn những người tin Đức Chúa Jêsus Christ sẽ học và noi theo Kinh-Thánh phần Tân-Uớc!*

Ma-thi-ơ 5:17-20: **Các người đừng tưởng Ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai huỷ một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng. Vì Ta phán cho các người rằng, nếu sự công bình của các người chẳng trở hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào nước thiên đàng.**

Giăng 5:39: **Các người dò xem Kinh Thánh, vì tưởng bởi đó được sự sống đời đời: ấy là Kinh Thánh làm chứng về Ta vậy.**

Giăng 10:34-38: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng: Ta đã phán: Các người là các thần, hay sao? Nếu luật pháp gọi những kẻ được Lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, và nếu Kinh Thánh không thể bỏ được, thì Ta đây, là Đấng Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, có sao các người cáo Ta là nói lộng ngôn? Ví bằng Ta không làm những việc của Cha Ta, thì các người chớ tin Ta. Còn nếu Ta làm, thì, dầu các người chẳng tin Ta, hãy tin những việc Ta, để các người hiểu và biết rằng Cha ở trong Ta và Ta ở trong Cha.**

Giăng 15:26: **Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng Ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lễ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về Ta.**

Lu-ca 24:36-45: **Môn đồ đang nói chuyện như vậy, chính Đức Chúa Jêsus hiện ra giữa đó mà phán rằng: Bình an cho các người! Nhưng môn đồ đều sửng sốt rụng rời, tưởng thấy thần. Ngài phán rằng: Sao các người bối rối, và sao trong lòng các người nghi làm vậy? Hãy xem tay chân Ta: thật chính ta. Hãy sờ đến Ta, và hãy xem; thần thì không có thịt xương, mà các người thấy Ta có. Đang phán vậy, Ngài giơ tay và chân ra cho xem. Nhưng vì cố môn đồ vui mừng nên chưa tin chắc, và lấy làm lạ, thì Ngài phán rằng: Ở đây các người có gì ăn không? Môn đồ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. Ngài nhận lấy mà**

ăn trước mặt môn đồ. Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi Ta còn ở với các người, Ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về Ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh.

Trong thời gian Hội-Thánh của Đấng Christ mới được thành lập bởi Đức Thánh-Linh, không có người nào nói đến cụm từ Kinh-Thánh Tân-Uớc, mà khi người ta nói đến Kinh-Thánh, là nói đến năm sách của Môi-se cùng các sách tiếp theo, cho đến sách Ma-la-chi. Các sách thuộc về phần chúng ta có ngày nay được gọi là Kinh-Thánh Tân-Uớc, là thư tín của các sứ đồ, cùng sách Khải huyền, là các lời được Đức Thánh-Linh cảm động mà người ta chép xuống để làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ và để gây dựng đức tin người tin Chúa, cho họ nhận biết ý nghĩa của Kinh-Thánh, cùng giá trị của sự cứu chuộc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để cứu chuộc hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Ngài và vâng phục các mạng lệnh của Ngài. Nếu người ta bỏ Kinh-Thánh phần Cựu-Uớc, thì người ta sẽ không thể có được con đường dẫn họ đến với Đấng Christ và người ta sẽ không thể hiểu được các lời được chép trong phần Tân-Uớc là nói về điều gì. Cũng một lẽ đó, nếu người ta chỉ giữ phần Kinh-Thánh Cựu-Uớc mà không có Kinh-Thánh phần Tân-Uớc, thì người ta sẽ không thể nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng không thể nào có sức lực để làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, là phần được chép trong Kinh-Thánh Cựu-Uớc.

Lời Chúa đã cho chúng ta biết rằng, mọi sự được chép trong phần Kinh-Thánh Cựu-Uớc là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ, còn phần Kinh-Thánh Tân-Uớc là hình của những sự đã được chép trong phần Cựu-Uớc.

Như vậy, người ta không có phép loại bỏ hay là coi thường những sự đã được chép trong Kinh-Thánh, cả Cựu-Uớc và Tân-Uớc.

Nếu thợ xây nhà không có bản vẽ thiết kế của ngôi nhà mà họ phải xây, thì làm thế nào để thợ xây có thể xây đúng theo ý của người chủ ngôi nhà đó ?

Bản vẽ thiết kế công trình là bóng, còn hình thật được người ta xây dựng nên theo bản vẽ thiết kế thể nào, thì Luật pháp của Đức Chúa Trời ban cho loài người chúng ta qua dân Y-sơ-ra-ên đó chỉ có thể được hoàn thành bởi các thợ xây nhà được chọn là lập nên bởi Đức Thánh-Linh, là Thần Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng thể đó, như Lời Chúa đã chép.

Cô-lô-se 2:16-17: Vì vậy, chớ có ai đoán xét anh em về của ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sa-bát, ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thì ở trong Đấng Christ.

Hê-bơ-rơ 10:1-18: Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ tẩy tế lễ mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhân đó, há chẳng thôi dâng tế lễ hay sao? Trái lại, những tế lễ đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được. Bởi vậy cho nên, Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lễ vật, nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. Chúa chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm của lễ chuộc tội. Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, nầy tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Trước đã nói: Chúa chẳng muốn, chẳng nhậm những hy sinh, lễ vật, của lễ thiêu, của lễ chuộc tội, đó là theo luật pháp dạy; sau lại nói: Đây nầy, tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Vậy thì, Chúa đã bỏ điều trước, đặt lập điều sau. Ấy là theo ý muốn đó mà chúng ta được nên thánh nhờ sự dâng thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ một lần đủ cả. Phàm thấy tế lễ mỗi ngày đứng hầu việc và năng dâng của lễ đồng một thức, là của lễ không bao giờ cất tội lỗi được, còn như Đấng nầy, đã vì tội lỗi dâng chỉ một của lễ, rồi ngôi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời, từ rày về sau đang đợi những kẻ thù nghịch Ngài bị để làm bệ dưới chân Ngài vậy. Vì nhờ dâng chỉ một của tế lễ, Ngài làm cho những kẻ nên thánh được trọn vẹn đời đời. Đức Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta như vậy; vì đã phán rằng: Chúa phán: Nầy là giao ước Ta lập với chúng nó sau những ngày đó, Ta sẽ để luật pháp Ta vào lòng chúng nó và ghi tạc nơi trí khôn, lại phán: Ta sẽ chẳng còn nhớ đến tội lỗi gian ác của chúng nó nữa. Bởi lẽ có sự tha thứ thì không cần dâng của lễ vì tội lỗi nữa.

Vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về con tàu Nô-ê liên quan đến ngày tận thế, thì mọi người tin Chúa cần phải nhận biết rằng, Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán đó là mạng lệnh và mọi người tin Chúa phải hiểu biết về mạng lệnh của Ngài, mà làm theo và những người giữ chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời sẽ phải giảng dạy cho dân sự của Đức Chúa Trời biết ý nghĩa cùng những sự mầu nhiệm của các Lời đó.

Ma-thi-ơ 24:1-51: Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. Ngài phán rằng: Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, Ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo Danh Ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân nầy sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì Danh Ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì cơ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lẩn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành nầy về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến. Khi các người sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý), thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi; ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. Đang lúc đó, khốn khó thay cho đàn bà có mang, và đàn bà cho con bú! Hãy cầu nguyện cho các người khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa đông hay là ngày Sa-bát; vì lúc ấy sẽ có hoạn nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến bây giờ chưa từng có như vậy, mà sau nầy cũng không hề có nữa. Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu; song vì cơ các người được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt. Khi ấy, nếu có ai nói với các người rằng: Kia Đấng Christ ở đây hay là: Ở đó, thì đừng tin. Vì nhiều christ giả và tiên tri giả sẽ dấy lên, làm những dấu lớn, phép lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành chính những người được chọn. Nầy, Ta đã bảo trước cho các người. Vậy nếu người ta nói với các người rằng: Nầy, Ngài ở trong đồng vắng, thì đừng đi đến; nầy, Ngài ở trong nhà thì đừng tin. Vì như chớp phát ra từ phương đông, nháng đến phương tây, thì sự Con người đến sẽ cũng thế ấy. Nơi nào có xác chết, thì những chim ó sẽ nhóm tại đó. Sự tai nạn của những ngày đó vừa mới qua, thì mặt trời liền tối tăm, mặt trăng không sáng, các ngôi sao từ trên trời sa xuống, và thế lực của các tầng trời rung động. Khi ấy, điềm Con người sẽ hiện ra ở trên trời, mọi dân tộc dưới đất sẽ đầm ngực, và thấy Con người lấy đại quyền đại vinh ngự trên mây trời mà xuống. Ngài sẽ sai thiên sứ mình dùng tiếng kèn rất lớn mà nhóm lại những kẻ đã được lựa chọn của Ngài ở khắp bốn phương, từ cuối phương trời nầy cho đến tận phương kia. Hãy nghe lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành non, lá mới đâm, thì các người biết mùa hạ gần tới. Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều ấy, khá biết rằng Con người gần đến, Ngài đang ở trước cửa. Quả thật, Ta nói cùng các người, dòng dõi nầy chẳng qua trước khi điều kia chưa xảy đến. Trời đất sẽ qua, nhưng Lời Ta nói chẳng bao giờ qua đi. Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ một mình Cha biết mà thôi. Trong đời Nô-ê thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và người ta không ngờ chi hết cho đến khi nước lụt tới mà đưa đem đi hết thảy, khi Con người đến cũng như vậy. Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một đồng ruộng, một người được đem đi, còn một người bị để lại; và có hai người nữ đang xay cối, một người được đem đi, còn một người bị để lại. Vậy hãy tỉnh thức, vì các người không biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. Hãy biết rõ, nếu người chủ nhà đã hay canh nào kẻ trộm sẽ đến, thì tỉnh thức, không để cho đào ngạch nhà mình. Vậy thì các người cũng hãy chực cho sẵn, vì Con người sẽ đến trong giờ các người không ngờ. Ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, để cho đồ ăn đúng giờ? Phước cho đầy tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! Quả thật, Ta nói cùng các người, chủ sẽ đặt kẻ ấy coi sóc cả gia tài mình. Nếu, trái lại, là một đầy tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn uống với phường say rượu, thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết. Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Nghĩa vụ của người tin Chúa và trách nhiệm của những người rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời

là phải có sự hiểu biết đúng và trọn vẹn hết thảy các Lời của Đức Chúa Trời mà người ấy được đối diện và phải tuân theo, chứ không phải là sự thuộc lòng các Lời văn tự được chép trong Kinh-Thánh, vì nếu người tin Chúa mà không hiểu biết Lời Đức Chúa Trời, thì thân thể xác thịt của người ấy, cùng tâm linh của người ấy sẽ không nhận được sự giải cứu, giải phóng và giải thoát ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **“Nếu các người hằng ở trong đạo (Lời) Ta, thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.”** (Giăng 8:31b-32).

Lời Chúa đã chép rằng: **“Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo dắt chúng ta đến Đấng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình.”** (Ga-la-ti 3:24).

Ngày nay loài người không thể gặp được Đức Chúa Jêsus Christ trong thân thể xác thịt, như khi Ngài còn đang thi hành chức vụ mình ở trên đất này, nhưng Thánh-Linh của Đấng Christ đã đến trên đất này để lập Hội-Thánh của Ngài và Đức Thánh-Linh đang thi hành công việc của Ngài trong các Hội-Thánh nào vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, vì Đức Thánh-Linh chính là Đức Chúa Cha và cũng là Thánh-Linh của Đấng Christ nữa, vì Đức Chúa Jêsus Christ với Đức Chúa Cha là một, chính Đức Thánh-Linh đang dắt dẫn Hội-Thánh của Ngài vào trong các Lẽ thật, được giấu trong Luật pháp văn tự mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chúng ta qua Môi-se cùng các Lời tiên tri của Ngài.

Rô-ma 8:1-14: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta cùng đến với đề tài mà chúng ta sẽ học hôm nay và trước hết, chúng ta phải cầu xin Đức Thánh-Linh mở trí cho chúng ta hiểu được ý nghĩa mầu nhiệm của Lời Chúa, vì ngoài Ngài ra, chúng ta sẽ không thể nào hiểu được ý nghĩa mầu nhiệm được giấu trong Lời của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **“Ta còn có nhiều chuyện nói với các người nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các người. Lúc nào Thần lẽ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người vậy.”** (Giăng 16:12-15)

Theo sự mạch bảo của Đức Chúa Jêsus Christ, mà chúng ta phải nhận biết cấu trúc của Lời Đức Chúa Trời được chép trong văn tự, để có sự hiểu biết vật liệu thật để xây nhà thuộc linh, để dựng lại nơi đổ nát ngày xưa, để lập lại các nền của nhiều đời trước, vì chúng ta được Lời Chúa gọi là **Kẻ tu bổ sự hư hoại**, và là **Kẻ sửa đường lại cho người ở**. (Ê-sai 58:12). Đó là chúng ta phải trở lại với cội rễ của Lời Đức Chúa Trời, vì Chúa Jêsus đã mạch bảo cho chúng ta biết quyền phép của Lời Đức Chúa Trời là ở trong gốc của Lời Chúa.

Ma-thi-ơ 13:44: Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán hết gia tài mình, mua đám ruộng đó.

Để không bị lạc đề khi suy gẫm ý nghĩa Lời của Đức Chúa Trời, chúng ta hãy nhớ Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: Cả Kinh-Thánh làm chứng về Ngài và Kinh-Thánh cũng chép về loài người chúng ta, tức là chép về những người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời định trước cho được sự cứu chuộc của Ngài.

Giăng 5:39: Các người dò xem Kinh Thánh, vì tưởng bởi đó được sự sống đời đời: ấy là Kinh-Thánh làm chứng về Ta vậy.

Thi-Thiên 40:1-8: Tôi nhịn nhục (*bên lòng*) trông đợi Đức Giê-hô-va, Ngài nghiêng qua nghe tiếng kêu cầu của tôi. Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm gồm ghê, khỏi vũng bùn lầy; Ngài đặt chân tôi trên hòn đá, và làm cho bước tôi vững bền. Ngài để nơi miệng tôi một bài hát mới, tức là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi. Lầm người sẽ thấy điều đó, bất sợ, và nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-va. Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích đẹp (*muốn*) hy sinh (*của lễ thiêu*) hoặc của lễ chay: Chúa đã xỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Này tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Câu 6 trên chép: **Chúa không thích đẹp (*muốn*) hy sinh (*của lễ thiêu*) hoặc của lễ chay: Chúa đã xỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội.**

Bản King James version chép: **Sacrifice and offering thou didst not desire; mine ears hast thou opened: burnt offering and sin offering hast thou not required.**

Có nghĩa là: **Chúa không muốn (*không thích*) của lễ thiêu hay là lễ vật dâng hiến: Chúa đã xỏ (*mở, khai thông*) tai tôi, Ngài không đòi hỏi (*yêu cầu*) của lễ thiêu và của lễ thuộc tội.**

Trong Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se để truyền dạy cho dân Y-sơ-ra-ên, là tuyển dân của Ngài, có chép về của tế lễ cùng các của lễ chuộc tội, đó là những con sinh tể, như con chiên, con dê, con bò.. phải chịu giết để đổ huyết ra làm giá chuộc tội cho kẻ phạm tội, vì **“Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ.”** (Hê-bơ-rơ 9:22).

Vậy thì tại sao Thi-Thiên 40 câu 6 lại chép rằng: **Chúa không thích đẹp (*muốn*) hy sinh (*của lễ thiêu*) hoặc của lễ chay: Chúa đã xỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội ?**

Đức Chúa Jêsus đã phán rằng *mọi sự đã chép về Ngài trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm.* Vậy thì Lời Chúa đã chép trong các Thi-Thiên, trong đó có Thi-Thiên 40 được Lời Chúa gọi là luật pháp, là Lời Đức Chúa Trời, thuộc về Kinh Thánh và không thể bỏ được, nhưng chúng ta phải hiểu Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời, vì Lời Đức Chúa Trời là nguyên tắc, là sắc lệnh và trong Lời Đức Chúa Trời có Lẽ thật, là sự sống và là sự sáng cho tâm linh loài người, vậy nên người tin Chúa phải hiểu biết Lẽ thật, thì tâm linh người đó sẽ được giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và đó là điều kiện bắt buộc người tin Chúa phải đạt được.

Câu 6 trên đã được ứng nghiệm với Đức Chúa Jêsus Christ và cũng sẽ ứng nghiệm cho hết thảy những người nào tin đến Danh Ngài, mang lấy ách của Ngài và học theo Ngài. Vì khi Đức Chúa Jêsus bị người ta bắt, không có một người nào trong các môn đồ cầu thay cho Ngài và cũng không có một người nào dâng của tế lễ chuộc tội cho Ngài, để nhờ đó mà Ngài không phải chết như những người Y-sơ-ra-ên khác ở trên đất này trong thời kỳ Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ tại thành Giê-ru-sa-lem, nhưng chính Đức Chúa Jêsus Christ đã có của tế lễ bởi chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha ban cho, mà của lễ đó chính là Luật pháp thánh khiết và công bình mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se). Của tế lễ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sắm sẵn cho loài người đó không phải là để chuộc tội, mà là để loài người sẽ nhờ quyền phép của Luật pháp đó mà không phạm tội. Đức Chúa Jêsus Christ đã có của tế lễ đó, đó là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời mà Ngài đã vâng giữ và chính Ngài đã tỏ điều đó cho các môn đồ của Ngài:

Giăng 15:10-11: Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Thần Linh, Ngài không ăn, không uống như loài người chúng ta và Ngài cũng không cần các của tế lễ của loài người dâng lên cho Ngài, như chính Ngài đã phán qua tiên tri Ê-sai :

Ê-sai 1:11-20: Đức Giê-hô-va phán: Muôn vãn của lễ các ngươi nào có can hệ gì đến Ta? Ta đã chán chê của lễ thiêu bằng chiên đực và mỡ của bò con mập. Ta chẳng đẹp lòng về huyết của bò đực, chiên con và dê đực đàu. Khi các ngươi đến chầu trước mặt Ta, ai khiến các ngươi giày đạp hành lang Ta? Thôi, đừng dâng của lễ chay vô ích cho Ta nữa! Ta gớm ghét mùi hương, ngày trăng mới, ngày sa-bát cùng sự rao nhóm hội; Ta chẳng khứng chịu tội ác hội hiệp nơi lễ trọng thể. Thật, lòng Ta ghét những ngày trăng mới và kỳ lễ các ngươi, là nặng nề cho Ta, Ta lấy làm mệt mà gánh lấy. Vậy nên, khi các ngươi giơ tay, thì Ta che mắt khỏi các ngươi. Khi các ngươi cầu nguyện rướm rà, Ta chẳng thềm nghe. Tay các ngươi đầy những máu. Hãy rửa đi, hãy làm cho sạch! Hãy tránh những việc ác khỏi trước mắt Ta. Đừng làm dữ nữa. Hãy học làm lành, tìm kiếm sự công bình; hãy đỡ dằn kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ mồ côi, bênh vực lẽ của người góa bụa. Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên. Nếu các ngươi sẵn lòng vâng lời, sẽ ăn được sản vật tốt nhất của đất. Nhược bằng các ngươi chẳng khứng và bặt nghịch, sẽ bị nuốt bởi gươm; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán.

Mặc dù các mạng lệnh về sự thờ phượng và những quy định về các kỳ lễ cùng các của lễ mà dân Y-sơ-ra-ên phải tuân theo đó là bởi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán truyền, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng những sự đó để nhắc cho dân Y-sơ-ra-ên nhận biết tội lỗi mình, cùng nhận biết hậu quả của tội lỗi sẽ khiến cho thân thể xác thịt của người phạm tội bị sự rửa sả cai trị, còn linh hồn của người phạm tội đó sẽ chết, nếu người ta vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời. Ngay cả khi những người phạm tội trong dân Y-sơ-ra-ên đã có của tế lễ chuộc tội lỗi mình được dâng lên, thì thân thể xác thịt của họ được tha thứ, nhưng tâm linh họ không được làm sạch, vì các của tế lễ đó chỉ là hình bóng về Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, là điều sẽ được ban cho bởi Đức Chúa Jêsus Christ, như Lời Chúa đã chép.

Hê-bơ-rơ 10:1-8: Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ cất tế lễ mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhân đó, há chẳng thôi dâng tế lễ hay sao? Trái lại, những của tế lễ đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được. Bởi vậy cho nên, Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh (của lễ thiêu), cũng chẳng muốn lễ vật, nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. Chúa chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm của lễ chuộc tội. Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, nầy tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Trước đã nói: Chúa chẳng muốn, chẳng nhậm những hy sinh (của lễ thiêu), lễ vật, của lễ thiêu, của lễ chuộc tội, đó là theo luật pháp dạy; sau lại nói: Đây nầy, tôi đến để làm theo ý muốn Chúa.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không muốn loài người vi phạm Luật pháp của Ngài, vì khi người ta vi phạm Luật pháp, thì ấy là người ta đã phạm tội và hậu quả của tội lỗi là sự chết, vậy nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho loài người, để loài người nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời là tốt lành, vì nhờ quyền phép của Luật pháp mà thân thể xác thịt của người ta được giải thoát khỏi quyền lực của tội lỗi, còn tâm linh người ta được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời. Ngay cả khi người ta nhờ của tế lễ mà chuộc tội mình, thì tội lỗi của người ta vẫn hằng còn ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì tội lỗi đã mở cửa cho ma quỷ hợp pháp cầm buộc thân thể xác thịt người ta trong tội lỗi, cùng cầm buộc tâm linh của người đó, khiến ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người đó không được thắp sáng, nghĩa là tâm linh đó không được phục hồi sự sống thật của mình. Vì thế cho nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sắm sửa một thân thể cho loài người, mà thân thể đó là nói về thân thể bằng xác thịt của Đức Chúa Jêsus Christ, mà Lời Đức Chúa Trời chính thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ và cũng là thân thể mới cho những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ. Theo lẽ thật thì Luật pháp của Đức Chúa Trời là dành cho tâm linh của những người nào sẽ tin đến uy quyền, bốn tánh, sự tôn trọng của Lời Đức Chúa Trời (Vì chữ **Danh** trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là **uy quyền, bốn tánh, sự tôn trọng**).

Để có được một thân thể mới, nghĩa là thân thể được cứu chuộc khỏi sự rửa sả của Luật pháp và được trở

nên mới bởi quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, thì Luật pháp của Đức Chúa Trời phải có và hằng ở trong người ấy, cả nơi tâm linh và nơi tâm trí của người ấy. Nhưng tự loài người không thể làm được điều này, mà Đức Thánh-Linh sẽ làm cho những người nào thật sự yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời mà vâng giữ và làm theo Luật pháp đó.

Giê-rê-mi 31:33: Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta.

Hê-bơ-rơ 8:10: Chúa lại phán: Nầy là lời ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên Sau những ngày đó: Ta sẽ để luật pháp Ta trong trí họ và ghi tạc vào lòng; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, họ sẽ làm dân Ta.

Chẳng phải là từ khi Thi-Thiên 40 được chép xuống, thì Đức Chúa Trời mới sắm sửa cho loài người chúng ta một thân thể, mà ngay khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời quyết định huỷ diệt loài người hung ác khỏi đất này, thì Ngài đã sắm sửa một thân thể mới cho hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Ngài và yêu mến Luật pháp của Ngài. Bằng chứng là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng chiếc tàu, để cứu cả nhà người, hầu cho từ gia đình của Nô-ê, gồm tám người, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ có một dòng dõi công bình được sanh ra trên đất này và ý nghĩa mẫu nhiệm của chiếc tàu này chính là sự sửa soạn của Ngài.

Để có thể nhận biết được lẽ thật này, chúng ta cần phải nhớ rằng, Lời Đức Chúa Trời đã phán ra là hằng còn trải các đời, như mặt trời luôn soi sáng trái đất này không hề ngừng, cũng không hề giảm đi hay là tăng lên độ chiếu sáng của nó, hầu cho muôn vật sống trên đất này, kể từ khi trái đất được lập nên và loài người được sanh ra trên đất này, cho đến khi kế hoạch cứu chuộc loài người của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được hoàn thành trong sự biết trước của Ngài, đều nhận được ánh sáng đó, mà mặt trời là bóng về sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời.

Như chúng ta đã biết cả Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng cứu chuộc chúng ta và Kinh-Thánh cũng chép về chúng ta, là chép về những người được cứu chuộc bởi Đức Chúa Jêsus Christ. Lời Chúa cũng chép rằng, Hội-Thánh là thân thể của Đấng Christ và Lời Đức Chúa Trời cứu chuộc những người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và như vậy, Thần của Đức Chúa Trời sẽ cứu chuộc những người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ vào trong Hội-Thánh của Ngài và như vậy, chiếc tàu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng đó là bóng về Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, như Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài, được chép trong sách Ma-thi-ơ 24:37-42: **“Trong đời Nô-ê thể nào, khi Con người đến cũng thế ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và người ta không ngờ chi hết cho đến khi nước lụt tới mà đùa đem đi hết thảy, khi Con người đến cũng như vậy. Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một đồng ruộng, một người được đem đi, còn một người bị để lại; và có hai người nữ đang xay cối, một người được đem đi, còn một người bị để lại. Vậy hãy tỉnh thức, vì các người không biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. ”**

Khi suy gẫm Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, chúng ta không được bỏ qua dù một chấm, hay một nét của Lời Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Jêsus đã cảnh báo về điều đó và đã được chép trong Ma-thi-ơ 5:17-20.

Nô-ê là ai mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn để đóng một chiếc tàu lớn đặc biệt này?

Sáng thế ký 6:8-10: Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Đức Giê-hô-va. Nầy là dòng dõi của Nô-ê. Nô-ê trong đời mình là một người công bình và trọn vẹn, đồng đi cùng Đức Chúa Trời. Nô-ê sanh ba con trai là Sem, Cham và Gia-phết.

Bản King James version chép: ⁸But Noah^{H5146} found^{H4672} grace^{H2580} in the eyes^{H5869} of the LORD^{H3068}. ⁹These^{H428} are the generations^{H8435} of Noah^{H5146}: Noah^{H5146} was a just^{H6662} man^{H376} and perfect^{H8549} in his generations^{H8435}, and Noah^{H5146} walked^{H1980} with God^{H430}. ¹⁰And Noah^{H5146} begat^{H3205} three^{H7969} sons^{H1121}, Shem^{H8035}, Ham^{H2526}, and Japheth^{H3315}.

Chữ Nô-ê - Noah^{H5146} chép trong câu 8 trên, đó là chữ נֹחַ - Noach, số 5146 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự yên nghỉ, sự nghỉ ngơi, sự thư thái tâm hồn,**

Chữ được - found^{H4672} chép trong câu 8 trên, đó là chữ נָצַח - matsu, số 4672 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tìm được, nhận được, đạt được, giành được;**

Chữ ơn - grace^{H2580} chép trong câu 8 trên, đó là chữ חֵן - chen, số 2580 ra từ chữ חָנָן - chanan, số 2603

của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự quý mến, sự chiếu cố, sự ban đặc ân, sự khoan dung, sự ban ơn huệ, sự được quan tâm, sự để ý đến, sự nhân từ*;

Chữ người - man^{H376} chép trong câu 9 trên, đó là chữ מַנְיִשׁ - iysh, số 376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *một người nam, một người đàn ông, một người chồng*;

Chữ công bình - just^{H6662} chép trong câu 9 trên, đó là chữ צַדִּיק - tsaddiyq, số 6662 ra từ chữ צֶדֶק - tsadaq, số 6663 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *công bình, hợp pháp, đúng luật, ngay thẳng, có đạo đức, được chứng minh là chính đáng, thanh sạch*;

Chữ Sem - Shem^{H8035} chép trong câu 10 trên, đó là chữ שֵׁם - Shem, số 8035 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *danh xưng, tên gọi; uy quyền, bổn tánh, sự tôn trọng, thanh danh*;

Chữ Cham - Ham^{H2526} chép trong câu 10 trên, đó là chữ חָם - Cham, số 2526 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nóng, sôi nổi*;

Chữ Gia-phết - Japheth^{H3315} chép trong câu 10 trên, đó là chữ יָפֶֿתֿ - Yepheth, số 3315 ra từ chữ פָּתַח - pathat, số 6601 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *mở rộng không hạn chế, làm cho trở nên rộng lớn, làm cho tin và thuyết phục*;

Chữ người - man^{H376} được chép trong câu 8 trên nói về Nô-ê, đã không chép là A-đam, nhưng chép là **một người** đúng với tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dựng nên tại vườn Ê-đen phải có, đó là tâm linh của người ta phải quản trị thân thể xác thịt bằng bụi đất của mình. Mặc dù sự chết đã vào trong loài người, nhưng không phải vì cố tội lỗi của A-đam mà hết thảy tâm linh của loài người (ra từ A-đam) đều sẽ bị ma quỷ cầm buộc, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đang tế trị và Ngài là Quan án công bình, luôn xét xử muôn dân trên đất này, nghĩa là chỉ khi nào người ta làm điều ác, nghịch lại bổn tánh và sự công bình của Đức Chúa Trời, thì người đó mới bị phó cho quyền lực của ma quỷ cầm buộc, tùy theo mức độ của tội lỗi mà người ấy đã phạm, đó là lý do mà dù A-đam và Ê-va đã phạm tội đến nỗi chết, và sự chết đã vào trong loài người hết thảy, và Ca-in là con trưởng nam của A-đam bị ma quỷ quyến dụ, lừa dối, thì A-bên là con trai thứ hai của A-đam vẫn giữ được sự công bình mình ở trước mặt Đức Chúa Trời và ngay cả khi A-bên đã bị Ca-in giết, thì huyết của A-bên vẫn kêu thấu đến Đức Chúa Trời.

Từ A-đam mà sanh ra nhiều người khác nữa, mà trong số đó có Hê-nóc, là đời thứ tám ra từ A-đam, vẫn giữ được sự công bình mình và Kinh-Thánh đã chép rằng, người đồng đi với Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đã tiếp rước người đi. Đến đời thứ mười một kể từ A-đam, Nô-ê được sanh ra và Nô-ê vẫn giữ được sự công bình mình và đồng đi với Đức Chúa Trời, dù thời kỳ đó chưa có Luật pháp, nhưng tự nơi tâm linh của loài người vẫn có Luật pháp của Đức Chúa Trời ở trong và Luật pháp đó là sự sáng của Đức Chúa Trời nơi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va trong người ấy. Như vậy, Nô-ê là người hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ và cũng là hình bóng về hết thảy những người nào mà tâm linh của những người đó đã được sự sống lại và được nhận sự ban cho của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, và Đức Thánh-Linh, là Thánh-Linh Đấng Christ sẽ dùng những người đó để xây nên nhà thuộc linh, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với Phi-e-rơ và cũng là phán với những người được chọn làm môn đồ Ngài, rằng:

Ma-thi-ơ 16:18: Còn Ta, Ta bảo người rằng: Người là Phi-e-rơ, Ta sẽ lập Hội thánh Ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.

Tâm linh, linh hồn của những người nào mang lấy ách của Đức Chúa Jêsus Christ, học theo Đức Chúa Jêsus Christ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì sẽ được yên nghỉ và những người đó sẽ được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và qua môi miệng của những người đó mà Lời của Đức Chúa Trời được tôn cao và Đức Thánh-Linh sẽ dùng Lời của Ngài mà lập các Hội-Thánh của Ngài trên đất này, để cứu chuộc những người nào sẽ tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ và chính Đức Thánh-Linh sẽ cất Hội-Thánh của Ngài về thiên đàng, mà chiếc tàu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng đó là bóng.

Qua các Lời Chúa mà chúng ta sẽ suy gẫm đây, chúng ta sẽ thấy Lời Đức Chúa Trời được ví là cây sự sống, hoặc là cây Gô-phe, hoặc là cây Si-tim, hoặc là cây Hương Nam, hoặc là cây Ô-li-ve, hoặc là gốc Nho thật, hoặc là Vầng Đá, hoặc là Hòn đá góc nhà, tùy theo thời điểm và mục đích của sự dạy dỗ, mà các vật đó là bóng về Lời Đức Chúa Trời, hoặc là Luật pháp văn tự, hoặc là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Chúng ta cùng đến với các vật liệu mà Nô-ê phải dùng để đóng chiếc tàu này.

Sáng thế ký 6:13-16: Đức Chúa Trời bèn phán cùng Nô-ê rằng: Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt Ta; vì cơ loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, Ta sẽ diệt trừ họ cùng đất. Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây Gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bẽ trong cùng bẽ ngoài. Vậy, hãy làm theo thế này: Bề dài tàu ba trăm thước, bề ngang năm mươi thước, bề cao ba mươi thước. Trên tàu người sẽ làm một cửa sổ, bề cao một thước, và cửa một cửa bên hông; người sẽ làm một tầng dưới, một tầng giữa và một tầng trên.

Chúng ta cùng suy gẫm Lời Chúa từng câu một, theo nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ, được chuyển dịch sang tiếng Anh (English), có tự điển để tra cứu, thì Lời Chúa chép trong câu 14 trên sẽ là: *Người hãy làm (tạo nên, đóng thành, chế thành) một chiếc tàu (lớn) bằng gỗ cây Gô-phe, người hãy tạo nên các phòng liền nhau trong chiếc tàu và phải trét nhựa chai bên trong và bên ngoài.*

Chúng ta không biết chính xác thời gian, cùng nơi chiếc tàu mà Nô-ê đã đóng, nhưng Kinh-Thánh cho chúng ta biết rằng: **“Còn Nô-ê, khi đến năm trăm tuổi, sanh Sem Cham và Gia-phết.”** (Sáng thế ký 5:32).

Nếu tính kể từ khi A-đam được tạo dựng nên trên đất này, cho tới khi Nô-ê được sanh ra và khi Nô-ê sanh Sem, Cham và Gia-phết, là khoảng 1700 năm và đến khi nước lụt xảy ra trên đất này, là khoảng 1800 năm.

Thời gian từ cơn nước lụt cho đến khi Đức Chúa Jêsus Christ được sanh ra trên đất này là khoảng 2525 năm.

Một mình Nô-ê không thể đóng được con tàu này, nên có thể Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chờ khi ba con trai của Nô-ê, là Sem, Cham và Gia-phết lớn lên và có thể phụ giúp cha mình làm công việc, thì Ngài mới mạng lệnh cho Nô-ê đóng chiếc tàu này, như vậy, theo các nhà sử học về Kinh-Thánh, tính ngược thời gian, thì cơn nước lụt có thể đã xảy vào khoảng năm 2630 B.C. (*Trước khi Đức Chúa Jêsus Christ được sanh ra*).

Cũng theo cách tính trên, thì kể từ khi A-đam được tạo nên trên đất này, cho đến khi Đức Chúa Jêsus Christ được sanh ra trong thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, là khoảng 4230 năm và nếu tính từ A-đam cho đến thời điểm chúng ta đang sống đây, là khoảng 6250 năm.

Nơi Nô-ê đóng chiếc tàu này có thể ở trong vùng thuộc về vườn Ê-đen, nghĩa là trong xứ Mê-sô-bô-ta-mi, là quê hương của La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh-Linh, như chúng ta đã học theo Lẽ thật.

Trong Kinh-Thánh chỉ có một lần duy nhất Lời Chúa chép về danh từ Gô-phe, là loại cây mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê dùng để làm vật liệu duy nhất bằng gỗ để đóng chiếc tàu này và cho đến tận sau này, không có người nào biết hay là nhìn thấy loại cây đó, nhưng chúng ta tin rằng, cây Gô-phe là bóng về Lời của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 6:14: Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây Gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bẽ trong cùng bẽ ngoài.

Chữ **đóng** - make^{H6213} chép trong câu 14 trên, đó là chữ אָסַח - 'asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *làm nên hình ảnh, tạo nên hình dáng, hoặc sửa soạn cho công việc tạo hình dáng đó, hoặc chế tạo thành hình dáng như đúc, tạc, chạm trổ, hoặc ban hành luật lệ, thì hành nghi lễ hoặc duy trì hoặc bảo vệ hoặc xác nhận hình tượng đó, hoặc trình diễn công việc đó.*

Chữ **một chiếc tàu** - an ark^{H8392} chép trong câu 14 trên, đó là chữ תֵּבַח - tebah, số 8392 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *một chiếc thuyền lớn, một cái hòm hay là một cái hộp lớn;*

Chữ **cây** - wood^{H6086} chép trong câu 14 trên, đó là chữ עֵץ - ets, số 6086 ra từ chữ אֶצֶה - atsah, số 6095 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây gỗ, để che chở, để bao bọc, để giam giữ, để nhốt lại;*

Chữ **Gô-phe** - gopher^{H1613} chép trong câu 14 trên, đó là chữ גֹּפֶר - gopher, số 1613 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *động từ vào trong nhà, đem vào trong nhà, đến nhà ở;*

Chúng ta xem Lời Chúa chép gì liên quan đến ý nghĩa của chữ **Gô-phe** này.

Công vụ các sứ đồ 2:32-41: Đức Chúa Jêsus nầy, Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy đều làm chứng về sự đó. Vậy, sau khi Ngài đã được đem lên bên hữu Đức Chúa Trời, và từ nơi Cha đã nhận lấy Đức Thánh Linh mà Cha đã hứa ban cho, thì Ngài đổ Đức Thánh Linh ra, như các người đang thấy và nghe. Vì vua Đa-vít chẳng hề lên trời, nhưng chính người có nói: Chúa đã phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến chừng nào Ta để kẻ thù nghịch người dưới chân người, đặt làm bệ cho người. Vậy, cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jêsus nầy, mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ. Chúng nghe bấy nhiêu lời, trong lòng cảm

động, bèn hỏi Phi-e-rơ và các sứ đồ khác rằng: Hỡi anh em, chúng ta phải làm chi? Phi-e-rơ trả lời rằng: Hãy hối cải, ai nấy phải nhân Danh Đức Chúa Jêsus chịu phép báp-tem, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi. Phi-e-rơ lại lấy nhiều lời giảng nữa mà giục lòng và khuyên lơn chúng rằng: Các ngươi khá cứu mình thoát khỏi giữa dòng dôi gian tà này! Vậy, những kẻ nhận lời đó đều chịu phép báp-tem; và trong ngày ấy, có độ ba ngàn người thêm vào Hội thánh.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng chiếc tàu mà Ngài đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng, để cứu cả nhà của Nô-ê, gồm tám người, mà số tám được coi là con số của sự sống lại, được lặp lại qua Lời Chúa chép về ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời khiến các nguồn vực nước lớn bắt đầu đổ ra và ngày chiếc tàu của Nô-ê tấp trên núi A-ra-rát đều là ngày mười bảy (17) với tổng của nó là số tám (8), mang hình bóng về thời gian cần phải có cho quá trình sự sống lại của tâm linh người tin Chúa phải trải qua.

Vật liệu để đóng chiếc tàu này là gỗ cây Gô-phe, mang ý nghĩa của việc *đem những người tin Chúa vào trong nhà của sự cứu chuộc*, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã bí mật mách bảo cho những người yêu mến Lời của Ngài, được biết ngay từ khi Ngài mạng lệnh cho Nô-ê dùng loại vật liệu mang tên cây Gô-phe này để đóng chiếc tàu để cứu cả nhà của Nô-ê, là người công bình ở trước mặt Ngài. Như vậy, cây Gô-phe là bóng về Lời của Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh, được những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn dùng để ban sự cứu chuộc cho những người nào sẽ tin vào quyền phép của Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ và Danh của Con một Đức Chúa Trời được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Sứ đồ Phi-e-rơ đã dùng Lời Đức Chúa Trời (cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống) để giảng về sự yêu thương của Đức Chúa Trời cho hết thảy những người đã đến thành Giê-ru-sa-lem để dự lễ Ngũ-tuần của Đức Chúa Trời và quyền phép của Đức Thánh-Linh đã khiến cho **khoảng ba ngàn người thêm vào Hội thánh**, cũng có nghĩa là *khoảng ba ngàn người được đem vào nhà của Đấng cứu chuộc*.

Chúng ta tiếp tục suy gẫm về vật liệu được dùng để đóng chiếc tàu, cùng kết cấu của chiếc tàu, hay có thể nói là kết cấu thuộc linh về Hội-Thánh của Đấng Christ, là nhà của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa có chép.

Thi-Thiên 122:1: **Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng: Ta hãy đi đến nhà Đức Giê-hô-va.**

Thi-Thiên 135:1-2: **Ha-lê-lu-gia! Hãy ngợi khen Danh Đức Giê-hô-va: Hỡi các tôi tớ Đức Giê-hô-va, là kẻ đứng trong nhà Đức Giê-hô-va, tại hành lang của nhà Đức Chúa Trời chúng ta, hãy ngợi khen Ngài!**

1 Ti-mô-thê 3:13-15: **Vì ai khéo làm chức vụ mình thì được bậc cao trọng và lòng rất dạn dĩ trong đức tin đến Đức Chúa Jêsus Christ. Ta mong mau mau đến thăm con, nhưng viết thư này, phòng ta có chậm đến, thì con biết làm thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ thật vậy.**

Sáng thế ký 6:14: **Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây Gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bê trong cùng bề ngoài.**

Chữ **bên trong** (bản tiếng Việt đã bỏ qua chữ này) - in^{H854} chép trong câu 14 trên, đó là chữ 𐤁𐤍 - **eth**, số 854 ra từ chữ 𐤁𐤍𐤕 - **anah**, số 579 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tựa vào nhau, dựa vào nhau, gặp nhau, đối đầu nhau, đấu với nhau, dẫn đến với nhau, gần giống như nhau, hợp với nhau, thích hợp với nhau;*

Chữ **phòng** - rooms^{H7064} chép trong câu 14 trên, đó là chữ 𐤒𐤍 - **qen**, số 7064 rút ngắn từ chữ 𐤒𐤍𐤕 - **qanan** của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tổ chim, chỗ ẩn náu, để đặt vào, để làm tổ, để lắp ghép lại với nhau, phòng để làm việc hoặc để ở; để xây dựng, để làm cho đứng thẳng, để dựng lên, để chiếm giữ, để ghi chặt lấy, để ôm chặt lấy.*

Chữ **các phòng** được chép trong câu 14 trên là nói về kết cấu, giá trị, tác dụng, nguyên tắc của Lời Đức Chúa Trời, được chép trong toàn bộ Kinh-Thánh, đều gần như giống nhau về vật liệu, giá trị, tác dụng, mục đích, để bảo vệ, bao bọc, che đậy, gìn giữ các tạo vật mà Đức Chúa Trời đã định cho được cứu khỏi sự trừng phạt của Ngài.

Ê-sai 28:1-19: **Khốn thay cho mào triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im, khốn thay cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say**

rượu? Này, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. Mão triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im sẽ bị giày đạp dưới chân. Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nứt. Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mao triều thiên chói sáng và mao miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thấy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nuốt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô uế đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, mới lìa khỏi vú chẳng? Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Này là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe Lời của Đức Giê-hô-va. Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối là nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, Ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gập rút. Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương náu. Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ phế đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đạp. Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết lời dạy ấy.

Các chữ **giềng mối** - **precept**^{H6673} chép trong các câu 10 và 13 đó là chữ צַו - **tsav**, số 6673 ra từ chữ צוה - **tsavah**, số 6680 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *lời giáo huấn, sắc lệnh, mạng lệnh, quy định, lời tiên tri*,

Các chữ **hàng** - **line**^{H6957} chép trong các câu 10 và 13 trên, đó là chữ קו - **qav**, số 6957 ra từ chữ קוּל - **qavah**, số 6960 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thước đo độ thẳng, ranh giới, giới hạn; sự trông cậy, sự hy vọng, sự chờ đợi, sự liên kết lại, sự buộc lại với nhau*;

Cấu trúc bên trong của *chiếc tàu cứu chuộc* này, mang ý nghĩa về cấu trúc của Luật pháp, với các nguyên tắc, mà hết thấy sáu mươi sách của Kinh-Thánh, trong đó ba mươi chín sách của phần Cựu-Uớc cùng với hai mươi mốt sách của phần Tân-Uớc đều liên kết, lắt léo với nhau để làm cho vững vàng đức tin cùng sự hiểu biết của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Chr ist, như Lời Chúa có chép.

Ê-phê-sô 4:8-16: **Vậy nên có chép rằng**: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tâm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể rằng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương.

Cô-lô-se 2:13-19: **Khi anh em đã chết bởi tội lỗi mình và sự xác thịt mình không chịu cắt bì, thì Đức**

Chúa Trời đã khiến anh em sống lại với Đấng Christ, vì đã tha thứ hết mọi tội chúng ta: Ngài đã xóa tờ khế lập nghịch cùng chúng ta, các điều khoản trái với chúng ta nữa, cùng phá hủy tờ khế đó mà đóng đinh trên cây thập tự; Ngài đã truất bỏ các quyền cai trị cùng các thế lực, dùng thập tự giá chiến thắng chúng nó, và nộp ra tỏ tường giữa thiên hạ. Vì vậy, chớ có ai đoán xét anh em về cửa ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sa-bát, ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thì ở trong Đấng Christ. Chớ để cho những kẻ kia cướp lấy phần thưởng chạy thi, là kẻ giả đồ khiêm nhượng mà muốn thờ lạy các thiên sứ. Họ theo những sự mình xem thấy, và bởi tình xác thịt nổi lòng kiêu ngạo vô ích, không liên lạc với đầu, là nhờ đầu đó mà cả thân thể xếp đặt kết hiệp bởi các lắt léo, và được sự sanh trưởng từ Đức Chúa Trời đến.

2 Ti-mô-thê 3:14-17: Về phần con, hãy đứng vững trong những sự con đã đem lòng tin chắc mà học và nhận lấy, vì biết con đã học những điều đó với ai, và từ khi con còn thơ ấu đã biết Kinh Thánh vốn có thể khiến con khôn ngoan để được cứu bởi đức tin trong Đức Chúa Jêsus Christ. Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sẵn sàng để làm mọi việc lành.

Các chức vụ của những người hầu việc Chúa không thể thay thế Lời Đức Chúa Trời, nhưng là sự tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, thông qua quyền phép của Đức Thánh-Linh mà Luật pháp của Thánh-Linh sự sống được rao giảng, hầu cho ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh những người tin Chúa được thắp sáng, khi người tin Chúa có được sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời.

Những sự lắt léo trong Lời của Đức Chúa Trời đó là, trong sự biết trước và bởi sự Khôn ngoan và sự Mưu luận mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã an bài, đã định vị các Lẽ thật của Ngài trải qua từng thời kỳ mà Ngài sẽ tỏ ra, với mục đích thử thách loài người để tìm một dòng dõi thánh cho Nước thầy tế lễ của Ngài.

Khi Chúa Jêsus khởi thi hành chức vụ trên đất này, Ngài đã gọi những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha, đã chọn từ trước khi sáng thế cho được làm môn đồ của Con một Ngài, Chúa Jêsus đã phán với họ rằng: **Các người hãy theo Ta, Ta sẽ cho các người nên tay đánh lưới người.**

Loài người biết chế tạo ra các loại lưới để bắt các loại cá, hoặc cá to hay cá nhỏ, với cùng một nguyên tắc để đan lưới, mà các mắt lưới đều có cùng kích thước để cá không thể thoát ra khỏi lưới, như Lời Chúa đã phán trong sách Ê-sai đoạn 28 mà chúng ta vừa đọc, đó là giếng mối thêm giếng mối, hàng thêm hàng, với các trang, các đoạn, các sách trong Kinh-Thánh, dù khác về tên sách, nhưng đều có cùng mục đích là để cứu chuộc loài người. Trong cấu trúc của hành lang đền tạm, là mô hình, mô phỏng về cấu trúc của Kinh-Thánh, bao gồm sáu mươi cây cọc bằng cây Si-tim, với cùng một loại gỗ, cùng một kích thước về chiều cao, cùng có các lỗ trụ, cùng các đỉnh trụ bằng bạc và các lỗ trụ bằng đồng, có một trăm hai mươi cây nọc để neo giữ các cây trụ cùng đều làm bằng đồng giống hệt nhau về kích thước và hình dáng. Với một trăm hai mươi sợi dây được dệt bằng lông dê, để níu kéo giữ cho sáu mươi cây trụ của hành lang đền tạm được vững vàng bao quanh đền tạm vậy (Xuất Ê-díp-tô Ký 38). Dù không đánh số thứ tự, nhưng khi di chuyển đến nơi mới để dựng trại, những người Lê-vi chuyên trách việc dựng đền tạm vẫn dễ dàng dựng hành lang bảo vệ đền tạm mà không sợ nhầm lẫn vị trí. Cả hành lang đền tạm được giữ vững bởi các tấm **vải gai đậu mịn**, mà Kinh-Thánh gọi là các **bố vi** được dệt cùng chất liệu, được móc vào các trụ của hành lang đền tạm liên kết với nhau và được chăng, néo bởi các dây néo từ các nuông trụ bằng bạc xuống các cây nọc bằng đồng, cả phía bên ngoài và phía bên trong của hành lang này. Chỉ có bố vi dùng làm cửa vào đền tạm là được chế đặc biệt hơn, đó là được dệt với **chỉ tím, đỏ điều, đỏ sẫm, có thêu cực xảo**, là bóng về bốn sách Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, Giăng, là bốn sách nói về Đức Chúa Jêsus Christ, còn lại đều giống nhau, tất cả các bố vi bao quanh hành lang của đền tạm đều làm bằng **vải gai đậu mịn**, là bóng về Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Các phòng được tạo nên bên trong chiếc tàu đó đã được giải nghĩa, đó là bóng về các nguyên tắc, các giếng mối trong Kinh-Thánh, có tác dụng bảo vệ, duy trì sự sống cho những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ - Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 6:14: Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây Gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bên trong cùng bên ngoài.

Chữ **trét (chai)** - pitch^{H3722} chép trong câu 14 trên, đó là chữ כָּפַר - kaphar, số 3722 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *động từ che phủ, bao bọc, mặc quần áo, đội mũ, che giấu, che dấy, bảo vệ, để không chế, để kiểm*

soát, đủ để bù đắp lại được những sự đã bị mất, để làm sạch, để thanh lọc, để chuộc tội, sự can thiệp để chuộc tội, làm một sự hoà giải, sự bao phủ lại bằng keo;

Chữ **chai** - **pitch**^{H3724} chép trong câu 14 trên, đó là chữ כֶּפֶר - **kopher**, số 3724 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chất keo dùng làm vỏ bọc bên ngoài vật gì đó, giá của sự sống, giá của cuộc đời, giá chuộc, làm cho thoả mãn, làm cho vừa lòng, sự làm xong nhiệm vụ, sự trả xong món nợ;*

Chữ **bê trong** - **within**^{H1004} chép trong câu 14 trên, đó là chữ בֵּית - **bayith**, số 1004, ra từ chữ בָּנָה - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nhà, chỗ ở, quán trọ, nhà thờ, nơi ẩn núp; để xây dựng, để xây dựng lại, để làm cho vững chắc, để được duy trì, để sửa chữa, để sanh sản con cái;*

Chữ **bê ngoài** - **without**^{H2351} chép trong câu 14 trên, đó là chữ חוּץ - **chuwts**, số 2351 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bên ngoài, phía ngoài, ở ngoài,*

Theo nguyên tắc chế tạo tàu, thuyền hoặc dùng đi biển hay sông, hồ, thì các khoang của tàu, thuyền, từ vỏ tàu, thuyền cho đến các khoang trong chiếc tàu, thuyền, đều phải được trét chai để ngăn cản sự rò rỉ nước từ bên ngoài vào, là sự gây nguy hiểm cho chiếc tàu, thuyền, vì sức ép của nước đối với vỏ của con tàu, thuyền đó sẽ gia tăng tỷ lệ thuận với trọng lượng của chiếc tàu, thuyền.

Trong ý nghĩa thuộc thể, **Chai** được chép đây là một loại vật liệu đặc biệt, trong các thời cổ đại cho đến thời kỳ cận đại, người ta chế tạo các loại tàu, thuyền bằng gỗ, đều biết sử dụng các loại lá cây, hoặc vỏ cây có nhựa dính để lấy nhựa từ các loại cây đó mà làm nhựa **chai**, tùy theo chỗ của con tàu mà người ta dùng chai đặc hay lỏng hơn để **trét** vào các chỗ tẩm ván gỗ được ghép với nhau, cùng phủ lên các lỗ đinh đóng ghép các tấm ván gỗ đó, để bảo vệ gỗ cũng như bảo vệ đinh sắt không bị hoen rỉ bởi nước thấm.

Trong ý nghĩa gốc của chữ **Chai**, là vật liệu được dùng để trét các chỗ nối, ghép của các tấm ván đóng chiếc tàu đó có nghĩa là *chất keo dính dùng làm vỏ bọc bên ngoài vật gì đó, giá của sự sống, giá của cuộc đời, giá chuộc, làm cho thoả mãn, làm cho vừa lòng, sự làm xong nhiệm vụ, sự trả xong món nợ;* là bóng về sự yêu thương của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Trong thực tế, những chiếc tàu (hay thuyền) được làm bằng gỗ, là từ các tấm ván gỗ được xẻ ra từ cây gỗ mà người ta chọn để đóng tàu thuyền, mà tiêu chuẩn của gỗ đó là phải chịu được nước, không bị mục bởi nước và thường được người ta xử lý trước khi xẻ thành các tấm ván, đó là người ta phải ngâm những cây gỗ đó trong bùn nước một thời gian, sau đó được vớt ra để cho khô trước khi xẻ. Như vậy, thông thường để có thể được các tấm ván sau khi đã được xử lý đó, người ta phải mất một thời gian khoảng 2 đến 3 năm. Nhưng trong trường hợp của Nô-ê, thì cây Gô-phe chắc chắn phải là loại cây có nhựa không bị khô theo thời gian, như cây Bách (Tuyết Tùng - Cypress), cây Hương Nam (Cedar) ở Li-ban (Lebanon) hay là cây Si-tim (Shittim) ở đồng vắng, vì những cây này có thể sử dụng được ngay khi người ta vừa đốn hạ khỏi rừng, vì nhựa của các loại cây này giữ cho gỗ không ngấm nước và không bị mục nát bởi môi trường mà gỗ đó sẽ tiếp xúc với.

Khi người ta đóng tàu, thuyền, người ta sẽ ghép và giữ chặt các tấm ván (có cùng độ dày, cùng loại gỗ) lại với nhau bằng đinh sắt và tại các điểm ghép nối này, người ta phải trét chai có nhựa dính với độ bám dính bền chắc và như vậy, người ta không thể sử dụng hoá chất để làm keo dính, mà phải là chất nhựa (**chai**) bởi chính cây gỗ tiết ra, vì cùng là chất liệu từ gỗ, nên chất keo sẽ bám với gỗ, khi tiếp xúc với nước, cả gỗ và chai đều có cùng độ giãn nở như nhau nên không bị phân hoá hay là tách ra khỏi gỗ sau khi đã được trám, trét vào các chỗ ghép của các tấm ván và lỗ của các đinh mà người ta đã đóng để ghép nối các tấm ván. Mục đích của chất chai này là bịt kín lại tất cả các khe, các lỗ do công việc ghép nối các tấm ván mà có, hầu cho nước không thể ngấm từ bên ngoài vào bên trong con tàu. Ngay cả các phòng được đóng trong chiếc tàu cũng được làm như vậy, để phòng khi sóng lớn đánh vào thân tàu có thể văng nước tràn vào bên trong các phòng đó, hầu cho nước của sóng đánh vào trong chiếc tàu đó sẽ trào ngược ra khỏi chiếc tàu đó, thì chiếc tàu đó sẽ không bị đắm bởi nước do sóng đánh, hay là bởi nước mưa tràn vào từ phía bên trên của chiếc tàu.

Trong ý nghĩa thuộc linh, gỗ Gô-phe là bóng về Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà tác dụng của Luật pháp đó là chỉ cho người ta biết tội lỗi và như vậy, Luật pháp gián tiếp ngăn chặn tội lỗi xâm nhập vào sự sống của những người nào tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời. Các bài giảng Lời Đức Chúa Trời - mà Lời của Đức Chúa Trời là Luật pháp cho loài người - không chỉ dùng Lời Chúa trong một câu hay một đoạn, nhưng phải được sử dụng các đoạn Kinh-Thánh trong các sách khác có liên quan đến chủ đề của bài giảng (**một chút chỗ**

này, một chút chỗ kia), với mục đích trang bị, mặc lại cho tâm linh và xác thịt của người ta những sự mà loài người đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam. Luật pháp của Đức Chúa Trời cũng chỉ cho người ta biết tội lỗi mà người ta đã phạm và đang còn đồn luỹ trong cuộc đời của người ấy, giúp cho người ta nhận biết hậu quả của tội lỗi đối với sự sống của tâm linh mình, cùng nhận biết tác dụng của việc ăn năn xưng ra các tội lỗi mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, hầu cho tội lỗi đó được bôi xoá, được Đức Chúa Trời tha thứ. Để người tin Chúa có thể thấu hiểu giá trị của Luật pháp của Đức Chúa Trời cách trọn vẹn, thì người giảng Lời Đức Chúa Trời cần phải sử dụng Lời Chúa được chép trong các sách khác của Kinh-Thánh (**giềng mới thêm giềng mới**), có cùng sự sáng, cùng ý nghĩa (**hàng thêm hàng**), để giúp cho người tin Chúa có sự hiểu biết đúng và đủ chân giá trị của Luật pháp, hầu cho ma quỷ không thể lừa dối người ta, hay là khiến người ta hiểu sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời.

Để Luật pháp của Đức Chúa Trời được mọi người tin Chúa chấp nhận, thì những người đứng giảng phải là những người được xứng đáng với cụm từ **thợ xây nhà**, mà Lời Đức Chúa Trời được ví là **Đá góc nhà**, là các viên đá được dùng để **xây nên nhà thuộc linh (thiên liêng)** cho tâm linh của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, ở tạm trên đất này, và cũng như là thợ đóng tàu, đóng thuyền vậy, phải có sự hiểu biết về cấu trúc của cái nhà, cấu trúc của chiếc tàu, làm thế nào để nhà thuộc linh không bị đổ sập bởi gió bão hay là nước lũ, cũng như làm thế nào để chiếc tàu khi đã được hạ thủy sẽ không chìm, không bị đắm bởi sóng to, mưa sa, gió lớn vậy. Các viên đá (hay là gạch) xây nhà phải có keo (vữa, hồ, xi-măng) để kết dính các viên đá (gạch) lại với nhau cách chắc chắn thế nào, thì các Lời của Đức Chúa Trời được giảng ra cũng phải có loại chai đặc biệt liên kết lại với nhau, giúp cho đức tin của người tin Chúa được vững vàng, không bị sợ hãi. Vì ma quỷ sẽ lừa dối người ta sa vào tội lỗi, là khi người ta nghe Lời Chúa, thì ma quỷ sẽ sử dụng các tội lỗi mà người ta đã phạm đó để kết án, đe dọa, để ngăn trở người ta đến với Lời Đức Chúa Trời, hoặc khiến người ta sợ người khác biết các tội lỗi mình, mà lui đi và không xưng ra các tội lỗi mình.

Trách nhiệm của người đóng tàu, của người rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời là phải trét chai (**đúng kỹ thuật, đúng trách nhiệm**) vào giữa các tấm ván, giữa các đoạn Kinh-Thánh được sử dụng để rao giảng ra cho dân sự của Đức Chúa Trời, như ý nghĩa của chữ **trét (chai) - pitch**^{H3722} chép trong câu 14 trên, đó là chữ **כִּפָּר - kaphar**, số 3722 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **động từ che phủ, bao bọc, mặc quần áo, đội mũ, che giấu, che đậy, bảo vệ, để không chế, để kiểm soát, đủ để bù đắp lại được những sự đã bị mất, để làm sạch, để thanh lọc, để chuộc tội, sự can thiệp để chuộc tội, làm một sự hoà giải, sự bao phủ lại bằng keo;**

Chính quyền phép của Lẽ thật sẽ kết chặt các Lời của Luật pháp lại với nhau, khiến cho quyền lực của ma quỷ cùng những sự lừa dối của chúng bị mất tác dụng, không thể len lỏi vào trong tâm trí của người ta, cũng như **chai** khi đã được **trét** vào giữa các tấm ván đã được đóng ghép lại với nhau, sẽ bịt lại các vết nối của các tấm ván (là bóng về các vết thương bởi tội lỗi gây ra) cách chắc chắn, khiến nước mưa hoặc nước sông, nước biển không thể ngấm vào bên trong chiếc tàu cùng các phòng ở bên trong của chiếc tàu vậy.

Chúng ta có thể thấy được tác dụng của **chai thuộc linh** này qua Lời Chúa đã phán và đã được chép xuống.

Giăng 8:31-32: Bấy giờ phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo Ta, thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.

Chúng ta hãy xem khi Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời được giải nghĩa thành Lẽ thật, sẽ giúp cho những người tin Chúa vững đức tin để tiếp nhận Lời Chúa mà làm theo, sẽ được phục hồi sự sống như thế nào.

Lê-vi ký 25:8-25: Người cũng hãy tính bảy tuần năm tức bảy lần bảy năm; thì giờ của bảy tuần năm nầy sẽ là bốn mươi chín năm; rồi đến ngày mồng mười tháng bảy, tức là ngày chuộc tội, các người phải thổi kèn vang trong khắp xứ. Các người phải làm cho năm thứ năm mươi nên thánh, và rao truyền sự tự do cho hết thảy dân trong xứ. Ấy sẽ là năm hân hỷ cho các người; ai nấy đều được nhận lại cơ nghiệp mình, và ai nấy đều trở về gia quyến mình. Năm thứ năm mươi nầy là một năm hân hỷ cho các người, không nên gieo, không nên gặt vật chi đất tự sanh sản, và cũng chẳng nên hái nho không có hốt sửa, vì là một năm hân hỷ, sẽ làm thánh cho các người; phải ăn những thổ sản. Trong năm hân hỷ nầy, các sản nghiệp đều sẽ trở về nguyên chủ. Nếu các người bán hay là mua vật chi với kẻ lân cận mình, thì chớ lận anh em mình. Người sẽ cứ lấy số năm từ sau năm hân hỷ mà mua với kẻ lân cận mình; còn người, cứ lấy theo số năm có hoa lợi mà bán. Tùy theo số năm sau năm hân hỷ, người sẽ bù thêm giá; tùy theo số năm ít, người sẽ giảm bớt giá; vì theo số mùa gặt mà người bán cho người. Chớ ai trong vòng các người làm

lận kẻ lân cận mình; nhưng hãy kính sợ Đức Chúa Trời, vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người. Các người khá làm theo mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta và noi theo, như vậy sẽ được ăn ở bình yên trong xứ. Đất sẽ sanh sản hoa lợi cho các người, các người sẽ ăn no và được ở bình yên trong xứ. Vì các người nói rằng: Nếu chúng tôi chẳng gieo, chẳng gặt mùa màng, thì trong năm thứ bảy sẽ lấy chi mà ăn? Năm thứ sáu, Ta sẽ giáng phước cho các người, và năm ấy sẽ trúng mùa bù ba năm. Năm thứ tám, các người sẽ gieo và ăn hoa lợi của mùa màng cũ cho đến mùa màng mới của năm thứ chín. Đất không được đoạn mãi; vì đất thuộc về Ta, các người ở cùng Ta như kẻ khách ngoại bang và kẻ kiều ngụ. Trong khắp xứ mà các người sẽ được làm sản nghiệp, hãy cho phép chuộc đất lại. Nếu anh em người trở nên nghèo, và bán một phần sản nghiệp mình, thì người bà con gần có quyền chuộc lại, phải đến chuộc phần đất anh em người đã bán.

Sách Lê-vi ký có thể được gọi là sách luật dành cho người Lê-vi, theo Lẽ thật là luật mà tâm linh của mọi người tin Chúa phải nhận biết và thực hành theo. Năm hân hỷ được ví là năm (thời kỳ, thời gian) của sự giải phóng (Phục truyền luật lệ ký 15:12-18). Chữ **năm** chép trong các câu trên, đó là chữ **שָׁנָה** - **shaneh**, số 8141 của tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *sự phân chia của thời đại, thời kỳ; là thước đo thời gian, thời kỳ được nhắc lại, được lặp lại, được làm lại, được quay trở lại; là biểu thị của thời đại, đời người;*

Tính từ A-đam, là người trước nhất được sanh ra trên đất này, cho đến Đức Chúa Jêsus Christ là *bảy mươi bảy đời*, cũng có nghĩa là bảy mươi bảy năm. *Bảy lần bảy là bốn mươi chín*. Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn sự cứu chuộc (*trong đó có giá cứu chuộc và sự cứu chuộc*) cho những người nào sẽ tin vào quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, mà Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, là Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để cứu chuộc loài người chúng ta và chúng ta được gọi là con của Ngài và bởi Ngài mà chúng ta được sanh ra là *đời thứ năm mươi* và như vậy, chúng ta được sanh ra trong *năm hân hỷ* thuộc linh, ứng nghiệm Lời Đức Chúa Trời đã chép trong sách Lê-vi ký đoạn 25:8-10: **Người cũng hãy tính bảy tuần năm tức bảy lần bảy năm; thì giờ của bảy tuần năm nầy sẽ là bốn mươi chín năm; rồi đến ngày mồng mười tháng bảy, tức là ngày chuộc tội, các người phải thổi kèn vang trong khắp xứ. Các người phải làm cho năm thứ năm mươi nên thánh, và rao truyền sự tự do cho hết thảy dân trong xứ. Ấy sẽ là năm hân hỷ cho các người; ai nấy đều được nhận lại cơ nghiệp mình, và ai nấy đều trở về gia quyến mình.**

Cả thế gian này đều nhận biết ý nghĩa của chữ cái **A.D.**, đó là viết tắt của hai chữ **Anno Domini**, là chữ Latin thời trung cổ, có nghĩa là *“vào năm của Chúa”* mà người ta thường nói là *Công nguyên*. *Công nguyên* có nghĩa là *kỷ nguyên của Chúa Jêsus*, vì người ta tin và đặt thời gian theo điều người ta tin, là khi Đức Chúa Jêsus ra đời trên đất này, để phân biệt với hai chữ được viết tắt là **B.C.** nghĩa là - **Before Christ**, nghĩa là *trước Công nguyên*, tức là *trước khi Đức Chúa Jêsus Christ được sanh ra trên đất này*.

Năm hân hỷ thuộc linh này không tính theo số ngày như người ta đã tính cho các năm là 360 ngày - theo lịch của dân Y-sơ-ra-ên nữa, vì ngày của Chúa là hằng còn đến muôn đời, như Lời Chúa đã chép:

Hê-bơ-rơ 1:1-11: **Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt nầy, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy Lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao, vậy được hưởng Danh cao hơn danh thiên sứ bao nhiêu, thì trở nên cao trọng hơn thiên sứ bấy nhiêu. Vả, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Người là Con Ta, ngày nay Ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, người sẽ làm Con Ta? Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con. Nói về thiên sứ thì Ngài phán rằng: Đức Chúa Trời làm cho thiên sứ Ngài như gió, và tôi tớ Ngài như ngọn lửa. Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng. Chúa ưa điều công bình, ghét điều gian ác; Cho nên, hỡi Chúa, Đức Chúa Trời của Chúa lấy dầu vui mừng xúc cho, khiến Chúa trở hơn kẻ đồng loại mình. Lại có phán: Hỡi Chúa, ban đầu trước hết Chúa đã dựng nên đất, và các tầng trời cũng là công việc của tay Chúa. Trời đất sẽ hư đi, nhưng Chúa hằng có; Trời đất sẽ cũ đi như cái áo; Ngài sẽ cuốn nó lại như cái áo choàng, rồi trời đất sẽ biến đổi, nhưng Chúa vẫn y nguyên, các năm của Chúa không hề cùng. Đức Chúa Trời há có bao giờ**

phán cùng thiên sứ nào rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến chừng nào Ta để kẻ thù nghịch làm bệ dưới chân người? Các thiên sứ há chẳng phải đều là thần hầu việc Đức Chúa Trời, đã được sai xuống để giúp việc những người sẽ hưởng cơ nghiệp cứu rỗi hay sao?

Trong năm hân hỷ thuộc linh này, ma quỷ phải buồn tha bất kỳ một người nào đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, cùng hết thấy những người nào nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời mà vâng giữ và làm theo, vì các mạng lệnh của Đức Chúa Trời được chép xuống trong Kinh-Thánh, thì các thiên sứ của Đức Chúa Trời thi hành chức vụ mình trên đất này, cùng hết thấy quyền lực của ma quỷ, đều phải vâng phục và làm theo, vì Lời Đức Chúa Trời đã chép rằng, Sa-tan còn là loài người (Ê-xê-chi-ên 28:2). Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai, Ngài đã phán qua Môi-se rằng, các quyền lực ở trên trời và bên dưới đất phải làm chứng về việc Đức Giê-Hô-Va đã Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, và các thế lực đó phải vâng phục Luật pháp, cùng phải làm chứng nghịch lại bất kỳ người nào sống trên đất này mà vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà chính ma quỷ cũng phải phục nữa. Bằng chứng về việc ma quỷ phải vâng phục Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, đó là Đức Chúa Jêsus Christ đã bắt Sa-tan phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 4:2-11: Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi đêm rồi, sau thì đói. Quỷ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu người phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. Đức Chúa Jêsus đáp: Có Lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. Ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, và nói rằng: Nếu người phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ người, thì các đá ấy sẽ nâng người trong tay, kéo chân người vấp nhằm đá chẳng. Đức Chúa Jêsus phán: Cũng có Lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người. Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng người sắp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho người hết thấy mọi sự này. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ Sa-tan, người hãy lui ra! Vì có Lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời người, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. Ma quỷ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài.

Lẽ thật trong Lời của Đức Chúa Trời chính là **Chai** thuộc linh, được sử dụng để kết hiệp hết thấy mọi Lời của Đức Chúa Trời lại làm một, để thiết lập và gây dựng Hội-Thánh của Đức Chúa Trời, mà Đức Chúa Jêsus Christ là Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời, là đầu Hội-Thánh và Hội-Thánh là thân thể của Ngài.

Chai thuộc thể có tác dụng kết dính, bịt khe hở các ván gỗ được dùng để đóng chiếc tàu lại thành một con tàu hoàn chỉnh, khiến nước không thể làm chìm đắm con tàu thể nào, thì Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời có quyền phép khiến cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được vững vàng trải qua mọi sự thử thách mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho Hội-Thánh của Ngài phải trải qua, hầu cho một dòng dõi thánh sẽ được chọn ra từ trong Hội-Thánh của Ngài và được lập nên trong Nước thầy tế lễ của Ngài, cũng thể ấy.

Người tin Chúa phải lấy đức tin của mình mà tiếp nhận hết thấy mọi sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, để được đứng vững mà địch cùng mưu chước của ma quỷ, như Lời Chúa đã chép.

Ê-phê-sô 6:10-18: **Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khó khăn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lẽ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thấy các thánh đồ.**